

במדבר ט"ז: ל"ז-מ"א

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכֹּהֵן פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם
זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיזֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
□ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן

קריאת שמע after ברכה The

אָמֵן וַיְצִיב וּנְכוֹן וְקִיָּם וַיִּשָּׂר וַנֶּאֱמַן וְאֶהוּב וְחָבִיב
וְנִחְמָד וְנִפְעִים וְנוֹרָא וְאֲדִיר וּמְתַקֵּן וּמְקַבֵּל
וְטוֹב וְיָפֵה הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
אָמֵן, אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ, צוּר יַעֲקֹב מְגֻן יִשְׁעֵנו.
□ לְדֹר וָדֹר הוּא קָיָם וְשְׁמוֹ קָיָם וְכִסְאוֹ נְכוֹן
וּמְלִכוּתוֹ וְאֶמוּנָתוֹ לְעֵד קִיָּמָת.

וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים, נֶאֱמָנִים וְנִחְמָדִים לְעֵד
וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים,
עַל אַבּוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ, עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ,
וְעַל כָּל-דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ.
עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים
דְּבַר טוֹב וְקִיָּם לְעוֹלָם וָעֶד.
אָמֵן וְאֶמוּנָה, חֹק וְלֹא יַעֲבֹר.
□ אָמֵן שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אַבּוֹתֵינוּ,
מְלַכְנוּ מְלֶךְ אַבּוֹתֵינוּ, גָּאֻלְנוּ גְּאֻל אַבּוֹתֵינוּ,
יוֹצְרֵנוּ צוּר יִשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמְצִילְנוּ, מֵעוֹלָם שְׂמֵךְ,
אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ.